

ledelse maa jeg maasse lese et Par Ord op af Erklæringen —: „Saaledes som Forholdene ere paa Lolland og Falster, finde vi det reitest, at Synsmandsinstitutionen vedbliver med Hensyn til Behandlingen af de offentlige Vandløb, der foretere under Sogneraadet, da det er vor Erfaring, at den nuværende Lovgivning gjør god Fyldest, og Vandvæsenkommissionen maa kunne tilfalde, naar samme er fornødent“. Paa lignende Maade, men mere udførligt, hvorfor jeg ikke skal oplæse det, og endnu meget stærkere udtaler Sorø Amtsraad sig om det samme Punkt. Jeg har blot villet henlede Opmærksomheden paa disse Erklæringer fra Amtsrådene, da de ikke kunne betragtes som ganske betydningsløse med Hensyn til dette Stridspunkt. Naar den høitærede Minister med Hensyn til det af Mindretallet stillede Forslag under Nr. 17 bemærkede, at han i Grunden ikke saae, at den Sikkerhedskautelet, at Kommissionen kun kan paabyde, at der skal graves et nyt Løb paa en kortere Strækning, var videre virksom, idet man alligevel maatte overlade det hele Spørgsmaals Afgjørelse til Landvæsenkommissionen, saa vil jeg hovedsagelig indbrømme, at det vel forholder sig saa; men jeg tror dog, at der ved Ændringsforslaget gjøres nogen Indskrænkning deri, og det ikke alene ligeoverfor Landvæsenkommissionen, saaledes som jeg tidligere har tilføjet mig at sige, men navnlig ligeoverfor dem, der forlange de stærke Reguleringer. Landvæsenkommissionen vil meget bedre kunne afvise altfor radikale Forordninger til Reguleringen, naar der er saadanne Bestemmelser, og at Mindretallet ikke er ene om dette Syn paa Sagen, det beviser ogsaa Erklæringen fra Viborg Amtsråd, der udtrykkelig har anmodet om, at Ordet „længere“ i Sætningen, „at der paa en kortere eller længere Strækning graves et nyt Løb“ maatte udgaa af Lovudkastet, inden det blev forelagt. Jeg maa derfor vedblivende tillade mig at anbefale denne ganske vist i sig selv mindre væsentlige Ændring. — Derimod er Ændringsforslaget under Nr. 19, der gaar ud paa, at der ved tvungen Vandafledning først og fremmest maa tages Hensyn til, at det ster i Aærbrugets Interesse, jo af langt vigtigere Betsfassenhed. Hvis den Fortolkning, som den ærede Minister gav af selve Lovforslaget, var rigtig, vilde jeg i det Hele taget finde mig meget beroliget derved; det er muligt, at det er saa, og det vilde glæde mig meget, hvis det var Tilfældet; men jeg skal dog ikke negte, at jeg ikke rigtig har kunnet faae fat paa den Fortolkning, at „Arealer“ — det er det Udtryk, som bruges — i Grunden er synonymt med „Sorber“, i alt Fald veed jeg, at der tales meget hyppigt om „Vandarealer“, og det er netop den Slags Ting, vi frygte for, at det kunde være visse Vandarealer, der skulde kunne give Ret til tvungen Vandafledning, hvorimod jeg, hvis der ved „Arealer“ maa forståas „Sordarealer“, maa erkjende,

at Ændringsforslaget er temmelig overflødig. Hvis det er rigtig, hvad den ærede Minister har sagt med Hensyn til Paragrafens Forstaaelse — og det er meget muligt, at det er rigtig — kan Ændringsforslaget under Nr. 19 jo imidlertid ikke skade synderligt, thi saa lægger det nemlig ganske tydeligt den Fortolkning i Paragrafen, som den ærede Minister gjorde gjældende, at der i Grunden var Paragrafens Mening. Jeg maa derfor vedblivende anbefale dette Forslags Vedtagelse. Den ærede Minister sagde tillige, at han ikke forstod, hvad der mentes med Ændringsforslaget under Nr. 19 b, at sidste Punktum skulde udgaa. Jeg skal kortelig sige, at Meningen dermed er, at man har fundet, at det sidste Punktum var en ren Gjentagelse af det første Punktum, og at, hvis man vilde beholde denne Gjentagelse, maatte det være nødvendigt deri ogsaa at indføre den samme Ændring om, at Bestemmelsen angik Jordbruget. Det er af den Grund, at man vil tage det sidste Punktum bort.

Sauerølev: Foranlediget ved den ærede Ministers Udtalelser om, at han finder i det Ændringsforslag, jeg har tillet under Nr. 15, et Forbud mod Udskylningsmetoden, maa jeg fremhæve, at der intet saadant Forbud er deri. Jeg forlanger blot ved mit Ændringsforslag, at Tilledelsen skal stryges, men her er ikke Tale om noget Forbud; saa streng har jeg ikke tænkt paa at ville være. Den ærede Ordfører fremhævede fra sit lokale Kjendskab til en Egn, hvor denne Methode er anvendt, at der er Steder, hvor denne Methode kan anvendes med meget stor Fordel. Jeg vil ikke betvivle Rigtigheden deraf, men naar der i Loven bliver indsat som en Ret og en Regel, at Landvæsenkommissionen kan paabyde denne Methodes Anvendelse, tror jeg, at der er den store Fare, at den kan blive anvendt i al Almindelighed. Som sagt, noget Forbud er der dog ikke Tale om. — Med Hensyn til det af Flertallet stillede Ændringsforslag under Nr. 18 udtalte den ærede Minister, at han under ingen Omstændigheder kunde gaa ind paa dets Vedtagelse, han vilde ikke kunne gaa ud over, hvad Mindretallet foreslaar, nemlig Bandsynsmændenes Mæglingsret. Jeg vil ikke give mig af med at være Spaamand; men jeg vil dog udtale, at, hvis den ærede Minister vil blive staaende paa det Standpunkt, vil han have meget store Vanstakheder ved at faae denne Vandløbslov vedtagen. Jeg maa fremdeles fastholde, at dette Punkt er for mig af saa stor Vigtighed, at, hvis Bandsynsmændene ikke faae den Ret til at affige Kjendelser, som Flertallet foreslaar, ser jeg ikke noget stort Fremstridt i at faae denne Lov vedtagen.

Ogenbøll: Hvorvidt den ærede Minister kan blive noget lyst ved en saadan Udtalelse, som nu fremkom, veed jeg ikke, men jeg veed, at den